

בס"ד. "יחידות" לקבוצת חתני בר־מצוה ובת־מצוה והוריהם שיחיו.

בלתי מוגה

בהוספה¹ על הברכות האמורות לפנ"ז²,

— שבודאי נכללים בהן גם אלו שנכנסו עכשיו לבית־הכנסת ובית־המדרש זה, בתוככי כלל ישראל, שמתברכים כולם בברכתו של הקב"ה ש"תוספתו מרובה על העיקר"³ —

ניתוסף עוד יותר אצל אלה שנעשה אצלם שינוי ועלי בחייהם — שנעשים בר־מצוה או בת־מצוה, שאז נעשה האדם בבחינת "מצווה ועושה" על כל מצוותיו של הקב"ה, ענין הקשור עם גדלות מיוחדת, כלשון חז"ל⁴ "גדול המצווה ועושה",

ובודאי שצ"ל גם — והוא העיקר — החלטה תקיפה לקיים את כל המצוות, כולל גם — ע"ד הפירוש בתורת החסידות⁵ בלשון "קיום" — שכאשר יהודי עושה מצוה פועל הוא קיום וחיות בהמצוה עצמה⁶.

*

ויש לקשר זה עם מנהג ישראל, שביום הבר־מצוה או הבת־מצוה מוסיפים בנתינת הצדקה [אא"כ חל בשבת או ביו"ט — מקיימים מנהג זה ביום שלפנ"ז או ביום שלאח"ז] — עכ"פ פעמיים ביום, ועכ"פ יותר מהרגילות בכל יום — בקשר למעלתו המיוחדת של יום זה, יום שבו נעשה "מצווה ועושה" על כל המצוות, כולל ובמיוחד מצות הצדקה ש"שקולה כנגד כל המצוות"⁷.

ובהתאם לכך יש להזכיר עוד הפעם שכאו"א מהברי־מצוה ובנות־מצוה הנמצאים כאן יקבלו על עצמם — אמנם באופן ד"בלי־נדר", אבל, בתוקף המתאים — ליתן מממונם לצדקה, כפי רצונם וחפצם הטוב.

ונוסף על נתינת הצדקה ע"י הברי־מצוה ובנות־מצוה עצמם, יעשו כן גם קרוביהם — החל מהאב והאם — הרוצים בטובתם, וכן המחנכים או המחנכות שלהם, בהתאם למארו"ל "כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו

(1) בהבא לקמן — ראה גם לקו"ש ח"כ 577 ואילך, ובהנסמן שם.

(2) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.

(3) ראה ב"ר פס"א, ד.

(4) קידושין לא, א. וש"נ.

(5) ראה לקו"ת דרושי סוכות פא, סע"ב ואילך.

(6) ראה לקו"ת שלח מו, רע"ב. שה"ש ב, א. ובכ"מ.

(7) ראה ב"ב ט, א. ירושלמי פאה פ"א ה"א. תניא פל"ז.

הכתוב כאילו ילדו⁸, כמוזכר כמ"פ בהודמנויות אלו אודות מנהג זה שהולך ומתפשט.

*

ויה"ר שעיי"ז יתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה, שכן, נוסף על הברכות שנותן הקב"ה בכלל, הרי, כאשר ניתוסף עוד יותר בקיום המצוות, ובקיום המצוות עצמן בקיום מצות הצדקה, אזי ניתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה,

ועד להברכה העיקרית – שבקרוב ממש יקיים הקב"ה את ה"מצוה" העיקרית – מצות הגאולה האמיתית והשלימה של כאו"א מישראל ושל כלל ישראל, ותיכף ומיד ממש,

ואז תהי' גם השלימות ד"מצוה ועושה" אצל כאו"א מישראל וכלל ישראל (של כל הדורות כולם) – כידוע⁹ ששלימות קיום המצוות באופן ד"כמצות רצונך" תהי' דוקא במעמד ומצב גאולה האמיתית והשלימה, שתבוא תיכף ומיד ממש, ע"י דוד מלכא משיחא.

וכדי לפעול שכל זה יהי' בוריזות ובמהירות יותר – יש להוסיף וליתן לכאו"א מכם שליחות-מצוה לצדקה, בהוספה על השליחות שיש לו בנוגע לכל המצוות, שאף הם נקראים שלוחים, כמארז"ל¹⁰ "היו מכבדין את המצוות שהן שלוחי".

ועוד ועיקר – להזכיר עוד הפעם שבודאי יקיים הקב"ה, בהקדם הכי אפשרי, ותיכף ומיד ממש, את ה"המצוה" ד"גואל ישראל" ו"גאל ישראל" – גאולתו של כאו"א מישראל ושל כלל ישראל – בגאולה האמיתית והשלימה. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מחתני הבר ובת מצוה והוריהם שיחיו שטר של דולר, כדי לתתו (או חילופו) לצדקה].

●

(8) סנהדרין יט, ב. פרש"י במדבר ג, א. (10) תנחומא ויגש ו. וראה לקו"ת ר"פ

(9) ראה תו"ח ר"פ ויחי. המשך וככה ויקרא.

תרל"ז פיי"ו ואילך. ועוד.